

DECIZIA nr. 94 din 2015
privind solutionarea contestatiei formulata de
SC C SA,
inregistrata la D.G.R.F.P.B. sub nr. X/2014

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de catre Administratia Fiscala X cu adresa inregistrata la D.G.R.F.P.B. sub nr. X/2014 cu privire la contestatia societatii **C SA** cu sediul in Municipiul Bucuresti...

Obiectul contestatiei, inregistrata la organul fiscal teritorial sub nr. X/2014, completată prin adresa inregistrata sub nr. X/2014, il constituie Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. F-MJ X/2014, emisa de Administratia Fiscala X in baza raportului de inspectie fiscala nr. F-MJ X/2014 si comunicate, prin semnare de primire la data de 25.09.2014, prin care s-au stabilit

- X lei TVA suplimentara;
- X lei TVA respins la rambursare;
- X lei TVA suplimentara si ramasa de plata;
- X lei accesorii aferente TVA suplimentara si ramasa de plata.

contestandu-se suma totala de **X lei** compusa din:

- X lei reprezentand TVA neacceptata la deducere;
 - - X lei reprezentand TVA colectata diminuata pentru decembrie 2013;
 - + X lei reprezentand TVA colectata suplimentar pentru decembrie 2013;
- in total **X lei TVA** stabilit suplimentar, la care se adauga
- **X lei accesorii** aferente TVA stabilit suplimentar TVA.

Prin adresa nr. X/2014 Administratia Fiscala X a solicitat contestatarei sa precizeze cuantumul total al sumei contestate, individualizata pe categorii de impozite, taxe si accesorii. Societatea a depus adresa de raspuns inregistrata sub nr. X/2014 precizand cuantumul sumei contestate la totalul de X lei compusa din TVA suplimentar in suma de X lei (TVA neacceptata la deducere \pm TVA colectat, X - X + X), X lei majorari de intarziere/dobanzi aferente TVA ramasa de plata, X lei penalitati aferente TVA ramasa de plata (total accesorii X lei = X lei + X lei), confirmand astfel sumele inscrise individual in contestatie.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art. 205 alin. (1), art. 206, art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de C SA.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

I. Organele de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Fiscalei au efectuat o inspectia fiscala la C SA, avand ca obiectiv solutionarea cu control anticipat a cererilor de rambursare a taxei pe valoarea adaugata formulate prin DNOR nr. X/2013 si nr. X/2013, prin care s-a solicitat la rambursare TVA in suma de X lei, perioada verificata in privinta taxei pe valoarea adaugata fiind 01.08.2013 - 31.03.2014.

Prin decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. F-MJ X/2014, emisa de Administratia Fiscala X in baza raportului de inspectie fiscala nr. F-MJ X/2014 s-a respins la rambursare TVA solicitat in suma de X lei, s-a stabilit TVA suplimentara in suma de **X lei** din care ramasa de plata X lei, si s-au calculat accesorii aferente TVA suplimentara si ramasa de plata, calculate pentru perioada 25.09.2013 – 31.08.2014, in suma de **X lei**.

TVA stabilita suplimentar in suma de **X lei** cuprinde suma de **X lei** reprezentand TVA neacceptata la deducere de organul fiscal ce provine din facturi emise de SC X Bucuresti SA, astfel:

Nr. crt.	Nr. factura	Data factura	Valoare TVA
1		30.08.2013	
2		30.08.2013	
3		30.08.2013	
4		30.09.2013	
5		31.10.2013	
6		30.11.2013	
7		30.12.2013	
8		31.01.2014	
9		28.02.2014	
10		31.03.2014	
		TOTAL	

Motivele neadmiterii la deducere a TVA în suma de **X lei**, asa cum rezulta din RIF-ul din 24.09.2014 si Referatul cu propuneri de solutionare a contestatiei intocmite de organele de inspectie fiscala, **au fost:**

- pentru serviciile facturate de prestatorul X Bucuresti SA prestarea efectiva a acestora nu a fost justificata prin prezentarea de documente din care sa rezulte efectuarea acestora, respectiv ce utilaje au fost reparate, in ce perioada si cu ce personal; nu a fost justificata nici necesitatea prestarii acestora in scopul activitatilor desfasurate de societate;

- cu prestatorul este incheiat contractul nr. x/06.01.2010, acesta avand sediul la aceeasi adresa cu beneficiarul. Obiectul contractului il reprezinta prestarea de servicii specifice cu persoane din ramura tractiune, miscare si reparatie vagoane;

- contestatara a realizat venituri din prestari de servicii reparatii, facturate catre persoane juridice din Romania cu TVA in cota de 24%

- SC C SA se afla in procedura insolventei in baza sentintei nr. X/10.12.2013 pronuntata in dosarul nr. X/3/2013 si administratorul judiciar Cris Consult SPRL l-a desemnat pe domnul X in calitate de administrator special;

- prin sentinta civila nr. X/14.06.2013 pronuntata in dosarul nr. X/3/2011 s-a dispus intrarea in faliment a prestatorului X Bucuresti SA, avand ca administrator special tot pe domnul X;

- X Bucuresti SA nu a depus Declaratia 311 pentru perioada 2013 – 2014. Declaratia 311 reprezinta conform OPANAF nr. 418/2012 declaratia de taxa pe valoare adaugata de depus la organele fiscale de catre persoanele impozabile al caror cod de inregistrare in scopuri de TVA a fost anulat ;

- fiica domnului X, d-na X avea in aceasta perioada calitatea de persoana care utilizeaza un certificat digital pentru ambele societati;

- X Bucuresti SA, conform deciziei nr. 371017/29.03.2013, emisa de DGFPMB a fost declarata inactiva si beneficiarul nu avea dreptul sa deduca TVA din facturi emise in perioada declararii ca inactive;

- TVA contestata in suma de X lei este aferenta facturilor de pana la 30.09.2013, inclusiv(primele patru facturi din tabelul de mai sus);
- nu s-au achitat facturile emise de X Bucuresti SA;
- pe facturile emise de X Bucuresti SA in perioada 30.08.2013 – 31.03.2014 s-au mentionat prestari de servicii aferente anului 2011, data la care contribuabilii nu erau in procedura de insolventa sau faliment, astfel organul fiscal avand in vedere modificarea art. 11. alin. 12 din Legea 571/2003, in vigoare din luna august 2013, a concluzionat ca s-a asteptat declansarea procedurii de faliment pentru a factura aceste servicii;
- desi contestata sustine ca a refacturat serviciile primite catre X SA, in urma inspectiei fiscale s-a constatat ca aceasta refacturare nu s-a facut deoarece daca se efectua refacturarea contribuabilul nu ar mai fi inregistrat TVA de rambursat;
- societatea a mai fost verificata pentru rambusarea TVA solicitat in suma de X lei, pentru perioada 01.01.2010 – 31.07.2013, conform RIF nr. X/2013 si Deciziei de impunere nr. X/2013;
- desi societatea a prezentat procese verbale de receptie a lucrarilor aceste documente nu au putut fi luate in considerare deoarece nu au inregistrate datele emitentului, si nu au aplicate nici o stampila.

S-a concluzionat de organele de inspectie fiscala ca **prestarea serviciilor facturate de X Bucuresti SA nu este reala** si in consecinta TVA aferenta in suma de X lei este nedeductibila in baza prevederilor art. 21, alin. 4 lit. m) coroborat cu art. 145 alin. 2, lit. a) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

Cu adresa nr. X/2014, in temeiul art. 288 din noul Cod de procedura penala, **organele fiscale au inaintat catre Parchetul de pe langa Tribunalul Bucuresti plangerea penala nr. X/2014**, in care s-au descris faptele consemnate in RIF nr. F-MJ X/2014 si Procesul verbal nr. 204/26.08.2014, precizandu-se ca SC C SA a cauzat bugetului de stat un prejudiciu in valoare de X lei reprezentand TVA si de X lei reprezentand impozit pe profit. In plangerea penala s-a consemnat ca organele de inspectie fiscal au considerat ca prestarea serviciilor facturate de X SA nu este reala, solicitand Parchetului analiza posibilitatii savarsirii unor infractiuni de natura penala sau economico – financiara. S-au anexat sesizarii penale RIF-ul din 24.09.2014 si procesul verbal din 26.08.2014.

II. În sustinerea contestatiei, pentru suma contestata, societatea arata, in esenta, urmatoarele motive:

In mod nejustificat organele de inspectie fiscala au considerat ca prestarea serviciilor facturate de X SA nu este reala, si pe cale de consecinta nu s-a admis deducerea TVA in suma de X lei, intrucât:

- facturile au fost emise in temeiul contractului nr. X/2010, care avea drept obiect prestarea de servicii de reparatii vagoane cu personalul prestatorului catre societatea contestatara, beneficiar final fiind de fapt X SA, proprietarul vagoanelor reparate;
- societatea detine documente justificative din care rezulta ca serviciile achizitionate de la X SA au fost prestate efectiv si destinate utilizarii in folosul operatiunilor sale taxabile, respectiv contractul de reparatii si intretinere vagoane incheiat cu X SA;
- a refacturat catre X SA serviciile facturate de X SA;
- prestarea efectiva a serviciilor poate fi justificata cu Procese verbale de receptie definitiva a vagoanelor la care au fost efectuate reparatii incheiate intre societatea X si societatea C, pe de o parte dar si prin Procese verbale de receptie definitiva a vagoanelor prin care C preda la randul lui vagoanele reparate catre proprietarul acestora;

- procedura generala a insolventei s-a deschis de fapt impotriva debitorului X din data de 20.05.2011 si nu in 14.06.2013, cum gresit a retinut organul de inspectie fiscala;
- conform datelor de pe site-ul ANAF, X SA a fost publicata ca inactiva in 29.04.2013;
- doar doua din facturile emise de catre X SA sunt aferente serviciilor prestate in anii 2011 – 2012, restul facturilor fiind aferente serviciilor prestate in perioada 2013-martie 2014;
- s-au efectuat plati partiale pentru facturile emise de X SA, pe masura incasarilor efectuate de la X SA, dar oricum acest aspect nu are importanta intrucat nu este platitor de TVA la incasare;
- detinerea de catre doamna X de certificate digitale calificate pentru ambele societati nu este relevant in cauza;
- „modus operandi” din Raport are la baza observatiile personale ale echipei de control care sunt simple supozitii, neavand un temei legal, pe care intelege sa le rastoarne prin prezentarea de probe suplimentare;
- afirmatia echipei de control fiscal privind asteptarea modificarii art. 11 din Codul fiscal este lipsita de temei juridic, cu atat mai mult cu cat modificarea a intrat in vigoare cu ianuarie 2014.

Anexeaza contestatiei adresa nr. X/10.01.2014, factura nr. X/21.11.2013, contract 12/16.01.2010, contracte de reparatie periodica din 16.12.2013 si 2011, Procese verbale de receptie din perioada 2011 – 2014.

Cu privire la **obligatiile fiscale accesorii** acestea nu trebuiau calculate si instituite deoarece astfel s-au incalcat prevederile art. 41 alin. 4 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolventei, care prevede ca nici o dobanda, majorare sau penalitate nu va putea fi adaugata creantelor nascute ulterior datei deschiderii procedurii, in cazul in care nici un plan de reorganizare nu este confirmat.

III. Luând în considerare constatările organului de inspecție fiscală, motivele prezentate de contestatara, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de contestatara și de organele de inspecție fiscală, se rețin următoarele:

Prin decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. F-MJ X/2014, emisa de Administratia Fiscala X in baza raportului de inspectie fiscala nr. F-MJ X/2014 s-a respins la rambursare TVA solicitat in suma de X lei, s-a stabilit TVA suplimentara in suma de **X lei** din care ramasa de plata X lei, si s-au calculat accesorii aferente TVA suplimentara si ramasa de plata, calculate pentru perioada 25.09.2013 – 31.08.2014, in suma de **X lei**.

Prin adresa nr. X/2014 contestatara a precizat ca obiectul contestatiei il constituie suma totala de X lei compusa din suma de X lei reprezentand TVA neacceptat la deducere, influentata cu valoarea TVA colectata diminuata/colectata suplimentar (-X lei si +X lei) si accesorii aferente TVA in suma totala de X lei.

Cauza supusa solutionarii este daca este daca Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii se poate investi cu analiza pe fond a contestatiei in ceea ce priveste obligatiile fiscale in suma de X lei, in conditiile in care pentru aspectele constatate de inspectia fiscala si care fac obiectul contestatiei, prin adresa nr. X/2014, in temeiul art. 288 din noul Cod de procedura penala, Administratia Fiscala X a inaintat catre Parchetul de pe langa Tribunalul Bucuresti plangerea penala nr. X/2014.

În fapt, organele de inspectie fiscala din cadrul Administratia Fiscala X, au efectuat o verificare la societatea C SA in vederea solutionarii cererilor acestora de rambursarea a TVA.

Urmare controlului efectuat s-a stabilit TVA suplimentar neadmis la deducere in suma de X lei cuprins in facturile prezentate de contribuabila, avand ca emitent X SA, concluzionand-se, din informatiile obtinute, documentele verificate si explicatiile oferite de contribuabila, că prestarile de servicii consemnate în aceste facturi nu au fost destinate utilizarii in folosul operatiunilor impozabile ale societatii si totodata nu s-au prestat in realitate. In consecinta s-a respins la rambursare TVA solicitat in suma de X lei.

Contestatară se indreapta, in parte, impotriva TVA neadmisa la deducere, din suma totala de X lei si accesorii in suma de X lei contestandu-se numai suma de X lei. Se retine astfel ca se contesta in parte decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. F-MJ X/2014, pentru suma totala de X lei compusa din accesorii aferente TVA in suma de X lei si TVA neadmisa la deducere in suma de X lei, inscrisa in urmatoarele facturi emise de X SA:

Nr. crt.	Nr. factura	Data factura	Valoare TVA -lei-
1		30.08.2013	
2		30.08.2013	
3		30.08.2013	
4		30.09.2013	
		TOTAL	X

din care se scade suma de X lei cu care a fost diminuată valoarea TVA colectată in luna decembrie 2013 si se adauga suma de X lei colectata suplimentar pentru luna decembrie 2013.

Organele de inspectie fiscala au sesizat Parchetul de pe langa Tribunalul Bucuresti cu privire la faptul ca prestarile de servicii consemnate in facturile primite de contestatară nu s-au prestat in realitate si astfel se solicita sa se efectueze cercetari in vederea constarii savarsirii unor infractiuni de natura penala sau economico – financiara.

În drept, conform art. 214 "Suspendarea procedurii de solutionare a contestatiei pe cale administrativa", alin. (1) lit. a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

"(1)Organul de solutionare competent poate suspenda, prin decizie motivata, solutionarea cauzei atunci cand:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele in drept cu privire la existenta indiciilor savarsirii unei infractiuni a carei constatare ar avea o inraurire hotaratoare asupra solutiei ce urmeaza sa fie data in procedura administrativa;

Potrivit acestor prevederi legale, organul de soluționare a contestației poate suspenda prin decizie motivată soluționarea cauzei atunci când, în speță, există indicii

cu privire la săvârșirea unei infracțiuni care are o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă.

Esential in solutionarea contestatiei este a se stabili daca prestarile de servicii, menționate in facturile din care provine si TVA dedusa de contribuabila si neadmisa la deducere de organele de inspectiei fiscale, au fost destinate operatiunilor impozabile ale contestatarei, respectiv necesitatea si realitatea prestarii acestora. Exista astfel o legatura de interdependenta intre constatarea de catre organele in drept a savarsirii unei infractiuni, cu privire la realitatea operatiunilor consemnate in facturile primite de contestatara de la X SA si solutia ce ar urma sa fie data in procedura de solutionare a contestatiei.

Potrivit art. 145 alin (2) lit. a) din Codul fiscal aprobat prin Legea 571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare:

„(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, **dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul** următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;”

Rezulta ca in solutionarea contestatiei trebuie avut in vedere daca TVA dedusa a fost aferenta achizitiilor de servicii destinate utilizarii in folosul operatiunilor impozabile ale contestatarei. Ori in cazul in care serviciile nu s-au prestat in realitate acestea nu pot fi in folosul operatiunilor contribuabilei.

Pe de alta parte, potrivit art. din Legea 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale:

„Art. 2. - În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos se definesc după cum urmează:

f) operațiune fictivă - disimularea realității prin crearea aparenței existenței unei operațiuni care în fapt nu există;”

„Art. 8. - (1) Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 ani la 10 ani și interzicerea unor drepturi stabilirea cu rea-credință de către contribuabil a impozitelor, taxelor sau contribuțiilor, având ca rezultat obținerea, fără drept, a unor sume de bani cu titlu de rambursări sau restituiri de la bugetul general consolidat ori compensări datorate bugetului general consolidat.

(2) Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 5 ani la 15 ani și interzicerea unor drepturi asocierea în vederea săvârșirii faptei prevăzute la alin. (1).

(3) Tentativa faptelor prevăzute la alin. (1) și (2) se pedepsește.”

„Art. 9. - (1) Constituie infracțiuni de evaziune fiscală și se pedepsesc cu închisoare de la 2 ani la 8 ani și interzicerea unor drepturi următoarele fapte săvârșite în scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale:

a) ascunderea bunului ori a sursei impozabile sau taxabile;

b) omisiunea, în tot sau în parte, a evidențierii, în actele contabile ori în alte documente legale, a operațiunilor comerciale efectuate sau a veniturilor realizate;

c) evidențierea, în actele contabile sau în alte documente legale, a cheltuielilor care nu au la bază operațiuni reale ori evidențierea altor operațiuni fictive;”

Deci există infracțiuni prevazute de legi penale privind operatiunile fictive si infractiuni specifice rambursarilor de la bugetului statului, in acest caz pedepsindu-se chiar si tentativa.

Este adevarat ca, in faza contestatiei se depun de contestatara procese verbale de receptie intocmite intre prestator si beneficiar, dar acestea erau precizate si in RIF-ul contestatat, in care se mentioneaza ca acestea nu sunt stampilate, iar cele depuse la dosarul contestatiei au aplicate stampila beneficiarului, numai in penal putandu-se dovedi daca acestea sunt doar probe pro causa produse de societate în încercarea de

a dovedi o situație de fapt care nu corespunde realității. Totodata acestea atesta predarea primirea unor vagoane si nu prestarea unor servicii de reparatii, caci mentiunea sumara, prescurtata „Tip rep” „RP” nu este concludenta in privinta serviciului de reparatii ce s-ar fi prestat efectiv si chiar procesele verbale fac trimitere la alte documente in care s-ar fi consemnat servicii prestate, precum caiete de sarcini, acte de imobilizare.

Ca urmare, in conditiile in care speta priveste conditiile de exercitare a dreptului de deducere a TVA, drept de deducere care trebuie sa aiba la baza tranzactii reale care sa fie justificate cu documente, precum si stornarea unor facturi pentru care nu se face dovada comunicarii catre beneficiari, organele administrative de solutionare a contestatiei nu se pot pronunta pe fondul cauzei inainte de a se finaliza solutionarea laturii penale, prioritatea de solutionare avand-o organele penale care se vor pronunta si asupra realitatii prestarii serviciilor. Potrivit art. 28 alin. (1) din Noul Cod de procedura penala:

„Art. 28. - (1) Hotararea definitiva a instantei penale are autoritate de lucru judecat in fata instantei civile care judeca actiunea civila, cu privire la existenta faptei si a persoanei care a savarsit-o. Instanta civila nu este legata de hotararea definitiva de achitare sau de incetare a procesului penal in ceea ce priveste existenta prejudiciului ori a vinovatiei autorului faptei ilicite.”

Se reține că justa înțelegere a prevederilor legale mai sus invocate trimite la concluzia că decizia privind suspendarea cauzei se impune a fi luată ori de câte ori este vădit că soluția laturii penale a cauzei are o înrâurire hotărâtoare asupra dezlegării pricinii, suspendarea soluționării având natura de a preîntâmpina emiterea unor hotărâri contradictorii. A proceda altfel, per a contrario, ar însemna să fi ignorat cercetările organelor de urmărire penală efectuate în cauză, în condițiile în care organele de inspecție fiscală au sesizat organele de cercetare penală în temeiul art.108 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, constatându-se indiciile săvârșirii unor infracțiuni, fapt ce ar fi putut conduce la o contrarietate între hotărârea penală și cea civilă, care ar determina afectarea prestigiului justiției și a ordinii publice, cu consecințele ce ar putea decurge din această situație.

Totodată, prin Decizia nr. 95/2011, Curtea Constituțională apreciază că „în ceea ce privește posibilitatea organului de soluționare a contestației de a suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei, Curtea a reținut că adoptarea acestei măsuri este condiționată de înrâurirea hotărâtoare pe care o are constatarea de către organele competente a elementelor constitutive ale unei infracțiuni asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă. Or, într-o atare situație este firesc ca procedura administrativă privind soluționarea contestației formulate împotriva actelor administrative fiscale să fie suspendată fie până la încetarea motivului care a determinat suspendarea.

Se reține că prezenta speță se circumscrie considerentelor deciziilor Curții Constituționale mai sus enunțate, ținând seama de faptul că Administratia Fiscala X au inaintat catre Parchetul de pe langa Tribunalul Bucuresti plangerea penala nr. X/2014, in care s-au descris faptele consemnate in RIF nr. F-MJ X/2014 si Procesul verbal nr. 204/26.08.2014, precizandu-se ca SC C SA a cauzat bugetului de stat un prejudiciu in valoare de X lei reprezentand TVA si de X lei reprezentand impozit pe profit, intrucat facturile primite in baza carora a dedus TVA si a inregistrat cheltuieli nu consemneaza operatiuni reale, în vederea stabilirii existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale infracțiunilor specifice.

Avand in vedere cele precizate mai sus, se retine ca, **pana la pronuntarea unei solutii pe latura penala, organele de solutionare a contestatiilor pe cale administrativa nu se pot investi cu solutionarea pe fond a cauzei**, motiv pentru care va suspenda solutionarea pentru TVA si accesorii aferente TVA in suma totala de **X lei**, procedura administrativa urmand a fi reluata in conformitate cu dispozitiile art. 214 alin.(3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, care stipuleaza: **"Procedura administrativa este reluata la incetarea motivului care a determinat suspendarea [...]"**.

Referitor la reluarea procedurii administrative, pct.10.1 - 10.3 din Instructiunile aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 2906/2014 stabilesc urmatoarele:

"10.1. Dacă prin decizie se suspendă soluționarea contestației până la rezolvarea cauzei penale, organul de soluționare competent va relua procedura administrativă, în condițiile art. 213 **alin. (1)** din Codul de procedură fiscală, numai după încetarea definitivă și executorie a motivului care a determinat suspendarea. Aceasta trebuie dovedită de către organele fiscale sau de contestator printr-un înscris emis de organele abilitate. Soluția dată de organele de cercetare și urmărire penală trebuie însoțită de rezoluția motivată, atunci când suspendarea a fost pronunțată până la rezolvarea cauzei penale. Dacă solicitarea de reluare a procedurii de soluționare aparține împuternicitului contestatorului, altul decât cel care a formulat contestația, acesta trebuie să facă dovada calității de împuternicit, conform pct. 2.2-2.4.

10.2. În situația în care solicitarea de reluare a procedurii aparține contestatorului, organele de soluționare vor cere organului fiscal abilitat, printr-o adresă, comunicarea faptului că motivul de încetare a suspendării soluționării contestației a rămas definitiv.

10.3. La reluarea procedurii administrative, organul de soluționare competent poate solicita organului fiscal care a sesizat organele de urmărire și cercetare penală punctul de vedere privind soluționarea contestației în raport cu soluția organelor penale/hotărârea instanței de judecată."

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei, în temeiul prevederilor legale invocate și în baza prevederilor art. 214 alin.(1) lit.a) și alin.(3), precum și a prevederilor art. 216 alin.(4) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu dispozițiile pct.10.1 din OPANAF nr. 2906/2014 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea Titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală:

DECIDE

Suspenda solutionarea contestatiei formulata de societatea C SA pentru TVA si accesorii in suma totala de X lei stabilite prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. F-MJ X/2014, emisa de Administratia Fiscala X in baza raportului de inspectie fiscala nr. F-MJ X/2014, procedura administrativa urmand a fi reluata la incetarea cu caracter definitiv a motivului care a determinat suspendarea, in conditiile legii, conform celor retinute in prezenta decizie.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata in termen de 6 luni, de la data comunicarii, la Curtea de Apel Bucuresti.